

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse v právní věci **žalobkyně: N. T. H.**, nar. „X“, státní příslušnost Vietnamská socialistická republika, bytem „X“, zastoupené Mgr. Markem Čechovským, advokátem, AK Čechovský & Václavek, s.r.o., se sídlem Opletalova 25, 110 00 Praha 1, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4, poštovní schránka 155/50, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24.6.2015, č.j. MV-65097-3/SO-2015,

t a k t o :

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 24.6.2015, č.j. MV-65097-3/SO-2015, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 17.3.2015, č.j. OAM-2560-19/ZR-2014, kterým byla podle ustanovení § 77 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zrušena platnost povolení žalobkyně k trvalému pobytu a dle § 77 odst. 3 zákona o pobytu cizinců jí byla k vycestování z území České republiky stanovena lhůta 30 dnů od právní moci prvostupňového rozhodnutí.

Žalobkyně namítala, že žalobou napadené rozhodnutí odporuje požadavkům § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), a je v rozporu s požadavky na činnost odvolacího orgánu dle § 89 odst. 2 správního řádu. Dle žalobkyně rovněž oba správní orgány nedostatečně zjistily skutečný stav věci a postupovaly v rozporu s § 3 správního řádu. Dle žalobkyně je rovněž žalobou napadené rozhodnutí v rozporu s § 2 odst. 3 a 4 správního řádu.

Žalobkyně trvala na tom, že zákon o pobytu cizinců podmiňuje zrušení povolení pobytu na základě více než 12 měsíční nepřítomnosti na území tím, že tato nepřítomnost nebyla odůvodněna závažnými důvody. V zákoně o pobytu cizinců jsou tyto závažné důvody demonstrativně uvedeny, přičemž mezi jeden z těchto důvodů patří i vážné onemocnění. Žalobkyně doložila správním orgánům, že důvodem její nepřítomnosti na území České republiky bylo vážné onemocnění její matky. Správní orgány přitom tuto skutečnost přijaly a vážné onemocnění matky nijak nezpochybnily. Žalovaný dokonce potvrdil, že v případě uvedeného důvodu nepřítomnosti na území republiky se nemusí jednat o onemocnění přímo účastníka řízení, ale je dostatečným důvodem, pokud onemocněl rodinný příslušník. Matka žalobkyně vážně onemocněla. Žalobkyně tedy společně se svým otcem odjela do Vietnamu, aby matku v těžké chvíli podpořila. Dle žalobkyně bylo lékařskými záznamy doloženo, že nemoc matky trvala od roku 2009 nejméně do roku 2014. Žalobkyně trvá na tom, že nelze přijmout náhled správního orgánu, že potvrzení o nemoci z roku 2014 je bez významu, neboť právě tato potvrzení dokládají, že trval důvod, pro který byla žalobkyně mimo území České republiky od roku 2009. Dle žalobkyně správní orgán, ač přisvědčil, že nemoc matky mohla být závažným důvodem pro nepřítomnost žalobkyně na území České republiky, překvapivě dospěl k závěru, že nepřítomnost žalobkyně nebyla odůvodněna závažným důvodem ve smyslu § 77 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Dle žalobkyně v tomto směru žalovaný překročil meze správního uvážení.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření k podané žalobě navrhl její zamítnutí v plném rozsahu.

Žalovaný uvedl, že v žalobě je tvrzeno, že lékařské záznamy z roku 2014 nejsou irelevantní, neboť dokládají, že závažné zdravotní problémy matky žalobkyně trvaly po celou dobu let 2009-2014. Tato argumentace je dle žalovaného nepřesná, neboť správně měla obsahovat časové vymezení na roky 2008-2014. Žalovaný dále zdůraznil, že žalobkyně přicestovala do České republiky v červenci 2013, tedy v době, kdy dle žaloby stále trvaly závažné zdravotní problémy její matky. Pokud však, jak je tvrzeno v žalobě, byly zdravotní problémy matky žalobkyně konstantní a v takové podobě, že vyžadovaly přítomnost žalobkyně, pak do této konstrukce dle žalovaného nezapadá skutečnost, že žalobkyně svou matku i přes její zdravotní potíže opustila a navrátila se do České republiky.

Dále žalovaný zdůraznil, že z předložených lékařských zpráv jednoznačně nevyplývá, že by zdravotní problémy matky žalobkyně trvaly po celou dobu let 2009-2014. Dle lékařských zpráv matku žalobkyně sužovaly problémy s dýchací soustavou, konkrétně zánět průdušek a zápal plic, což jsou dle žalovaného problémy jistě nepříjemné, v daném případě však evidentně neznamenají nemožnost aplikace § 77 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců, neboť tyto problémy dle žalovaného jistě netrvaly po dobu 5 let, tedy po celou dobu nepřítomnosti žalobkyně na území České republiky, v takové podobě, že by žalobkyni objektivně zamezovaly po celou tuto dobu cestovat.

Dle žalovaného je jednoznačné, že žalobkyně s rodiči přesídlila do domovské země, přičemž se sice možná musela občas starat o svou nemocnou matku, rozhodně však její nepřítomnost na území České republiky nebyla nemocí matky odůvodněna, jak vyžaduje § 77 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců.

Žalobkyně prostřednictvím právní zástupkyně jednající na základě substituční plné moci při jednání soudu přednesla žalobu shodně jako v písemném vyhotovení žaloby. Trvala na tom, že u žalobkyně byly dány závažné důvody odůvodňující její nepřítomnost na území České republiky v době rozhodné ve smyslu § 57 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Tímto závažným důvodem předně bylo vážné onemocnění její matky, kdy v důsledku její nemoci se o matku staral na území Vietnamu otec žalobkyně a posléze i sama žalobkyně, přičemž špatný zdravotní stav své matky žalobkyně doložila lékařskými zprávami. Trvala na tom, že správní orgány si samy měly zjistit rozhodné skutečnosti k posouzení případu, a to ve smyslu § 3 správního řádu, jak dovodil např. i Krajský soud v Praze v rozsudku ze dne 4.9.2015, č.j. 47A 28/2013-52. V této souvislosti podotkla, že například Krajský soud v Českých Budějovicích v rozsudku ze dne 19.8.2015, č.j. 10A 31/2015-38, dovodil, že tuberkulóza u žalujícího cizince je závažným důvodem odůvodňujícím nepřítomnost cizince na území České republiky, přičemž do doby ospravedlňující nepřítomnost cizince na území České republiky je zapotřebí počítat nejen vlastní dobu hospitalizace nemocného v nemocničním zařízení, nýbrž onemocnění je třeba vyhodnocovat v širších souvislostech, a to z hlediska limitů, které způsobuje v běžném životě. Nově pak namítla, že dalším závažným důvodem, proč se žalobkyně v době rozhodné nezdržovala na území České republiky, bylo její studium, aniž by k tomu blíže uvedla nějaké další skutečnosti. Vedle toho nově namítla, že správní orgány pochybily, pokud se nezabývaly přiměřeností dopadů svého rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně, ačkoliv tak vyplývá z judikatury Nejvyššího správního soudu. Z této judikatury zároveň vyplývá, že přiměřenost dopadů rozhodnutí má být posuzována nejen ve vztahu k žalujícím cizincům, nýbrž i k jejich rodinným příslušníkům. Na podporu tohoto názoru zmínila rozsudky Nejvyššího správního soudu, a to č.j. 1Azs 81/2016-31, který odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 6 Azs 96/2015-30, a dále č.j. 8 As 68/2012-39. Navíc žalobkyně v době rozhodování byla nezletilá, čímž rozhodnutí napadené žalobou je v rozporu s Úmluvou o právech dítěte. Vedle toho zdůraznila, že bylo povinností správních orgánů obou stupňů ve smyslu rozsudku Krajského soudu v Plzni č.j. 57A 6/2016-81 z úřední povinnosti zjišťovat skutečný stav věci dle zásad materiální pravdy.

Žalovaný se z účasti na jednání omluvil s tím, že výslovně souhlasil s projednáním věci bez jeho přítomnosti.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během lhůty 30 dnů po oznámení napadeného rozhodnutí § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek

musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Po zhodnocení skutkové a právní stránky věci a uskutečněném ústním jednání dospěl soud na základě spisu předloženého žalovaným k závěru, že žaloba není důvodná.

Při jednání soudu žalobkyně uplatnila nové žalobní body, které nebyly zmíněny v písemném vyhotovení žaloby. Jednalo se o námitku, že dalším důvodem, proč se žalobkyně nezdržovala v rozhodné době na území České republiky, bylo její studium, a o námitku, že se správní orgány nezabývaly řádně otázkou přiměřenosti dopadů jejich rozhodnutí do rodinného a soukromého života žalobkyně.

Na tomto místě musí soud zdůraznit, že správní soudnictví je ovládáno zásadou koncentrace a soud se může zabývat pouze včas uplatněnými žalobními body. V ustanovení § 71 odst. 2 s.ř.s. je výslovně uvedeno, že rozšířit žalobu o další žalobní body může žalobce jen ve lhůtě pro podání žaloby. V ustanovení § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců je uvedeno, že žaloba proti správnímu rozhodnutí musí být podána do 30 dnů od doručení rozhodnutí správního orgánu v posledním stupni. Žalobou napadené rozhodnutí bylo právnímu zástupci žalobkyně doručeno dne 24.6.2015. Nové žalobní body byly uplatněny až v rámci ústního jednání před soudem konaného dne 24.5.2017, tedy téměř po dvou letech. Výše uvedené námitky je tedy nutné považovat za opožděné, a proto se jimi soud nemohl zabývat.

Následně se soud zabýval námitkou, že žalobou napadené rozhodnutí odporuje požadavkům § 68 odst. 3 správního řádu.

V ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu je uvedeno, že v odůvodnění rozhodnutí se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Z obsahu uvedeného ustanovení tedy vyplývá, že předmětnou námitku je třeba chápat jako námitku nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů rozhodnutí.

Soud zevrubně přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a dospěl k závěru, že je plně přezkoumatelné a jeho odůvodnění je v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu. Žalovaný popsal skutkový stav, ze kterého vycházel, specifikoval právní úpravu, kterou k rozhodnutí ve věci použil, vypořádal se řádně s odvolacími námitkami žalobkyně a rozvedl úvahy, kterými byl veden při vydání žalobou napadeného rozhodnutí.

Tuto velice obecnou námitku žalobkyně tedy soud vyhodnotil jako nedůvodnou.

Dále se soud zabýval námitkou žalobkyně, že byl nesprávně posouzen důvod, pro který pobývala mimo území členských států Evropské unie.

V § 77 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců je uvedeno, že ministerstvo zruší platnost povolení k trvalému pobytu, jestliže cizinec pobýval mimo území států Evropské unie nepřetržitě po dobu delší než 12 měsíců, pokud nebyla odůvodněna závažnými důvody, zejména těhotenstvím a narozením dítěte, závažným onemocněním, studiem nebo odborným školením anebo pracovním vysláním do zahraničí.

Mezi účastníky je nesporné, že žalobkyně pobývala mimo území států Evropské unie nepřetržitě po dobu delší než 12 měsíců v období od roku 2008 do července roku 2013. Spor mezi účastníky spočívá v tom, zda doba pobytu mimo území států Evropské unie byla v daném případě odůvodněna závažnými důvody, či nikoli.

Ze systematického a jazykového výkladu ustanovení § 77 odst. 1 písm. c) zákona jednoznačně vyplývá, že pravidlem je, že pokud cizinec pobývá nepřetržitě po dobu delší než 12 měsíců mimo území států Evropské unie, bude mu jeho trvalý pobyt zrušen. Výjimkou je případ, kdy cizinec v rámci správního řízení o zrušení trvalého pobytu správnímu orgánu doloží, že jeho nepřetržitý pobyt mimo území členských států Evropské unie byl odůvodněn závažnými důvody. Cizince tak tíží jak břemeno tvrzení, tak zejména i důkazní břemeno ve vztahu k doložení existence závažných důvodů pobytu mimo území členských států Evropské unie.

V daném případě žalobkyně tvrdila, že důvodem jejího pobytu ve Vietnamu bylo závažné onemocnění její matky. Správní orgán dospěl v rámci správního řízení k závěru, že závažné onemocnění člena rodiny může být závažným důvodem nepřítomnosti na území členských států Evropské unie ve smyslu § 77 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Dále se tedy správní orgán zabýval otázkou, zda žalobkyně pravdivost tohoto svého tvrzení v rámci správního řízení prokázala. Žalobkyně v rámci správního řízení předložila správním orgánům knihu vyšetření. V této knize vyšetření je zaznamenán první zápis ze dne 10.11.2005, kde jsou uvedeny potíže matky žalobkyně jako kašel, dýchací potíže, srdce. Další zápis je ze dne 17.10.2007 a jako potíže jsou uvedeny zánět průdušek a zápal plic. Další zápis je již z období nepřítomnosti žalobkyně na území států Evropské unie, a to ze dne 13.11.2008, a jako potíže matky jsou uvedeny zánět průdušek a zápal plic. Další zápis je ze dne 27.1.2009 a potíže jsou uvedeny totožné. Další zápis v knize vyšetření matky žalobkyně je pak až ze dne 20.2.2014 a jako potíže je uveden zánět průdušek. Tento zápis je však stejně jako několik dalších zápisů v knize vyšetření matky žalobkyně až z období, kdy již žalobkyně opět pobývala na území České republiky. Z dokladu, který předložila žalobkyně v rámci správního řízení, tedy vyplývá, že její matka měla zdravotní potíže na přelomu roku 2008 a 2009 a pak opět až v roce 2014, kdy již žalobkyně pobývala na území České republiky, kam se vrátila v červenci roku 2013. Žalobkyně tak v rámci správního řízení nepředložila žádný doklad, ze kterého by vyplývalo, že její matka v období většiny roku 2009 a následujících let 2010, 2011, 2012 až do července 2013 trpěla závažnou nemocí. Z dokladu předloženého žalobkyní naopak vyplývá, že po celé uvedené období její matka ani neabsolvovala lékařské vyšetření.

Na základě žalobkyní předložených dokladů správní orgány dospěly k závěru, že z její strany nebyla doložena existence závažných důvodů pro nepřetržitý pobyt mimo území států Evropské unie po dobu delší než 12 měsíců, neboť z předložených lékařských zpráv nelze dovodit, že by matka žalobkyně po celou dobu nepřítomnosti žalobkyně na území České republiky trpěla závažnou chorobou odůvodňující nepřítomnost žalobkyně. S tímto závěrem se soud plně ztotožnil. S ohledem na tuto skutečnost považuje tedy soud závěr žalovaného, že žalobkyně od počátku roku 2009 do července 2013, tedy po dobu více než 4 let pobývala mimo území členských států Evropské unie, aniž by tato nepřítomnost byla odůvodněna závažným důvodem ve smyslu § 77 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců, za správný.

K poukazu žalobkyně na zápisy v knize vyšetření z roku 2014 soud uvádí, že tyto zápisy nikterak neprokazují, že by matka žalobkyně trpěla závažnou nemocí po celou dobu nepřítomnosti žalobkyně na území členských států Evropské unie. Naopak skutečnost, že matka žalobkyně nebyla nucena se podrobit od 27.1.2009 až do 20.2.2014 vyšetření u lékaře,

svědčí o stabilizaci jejího zdravotního stavu v daném období, a nelze proto hovořit o tom, že by trpěla závažnou chorobou, která by mohla odůvodnit pobyt žalobkyně mimo území členských států Evropské unie.

K poukazu žalobkyně na rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 4.9.2015, č.j. 47 A 28/2013-52, a rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 19.8.2015, č.j. 10A 31/2015-38, soud podotýká, že tento odkaz považuje za nepříhodný. Z obsahu žalobkyní zmíněných rozsudků vyplývá, že správní orgány rezignovaly na dokazování ve vztahu k otázce existence závažného důvodu pro pobyt cizince mimo území České republiky. Oproti tomu v případě projednávaném zdejším soudem správní orgán ve vztahu k existenci závažného důvodu pobytu žalobkyně mimo území České republiky dokazování provedl, ovšem existence tohoto důvodu prokázána nebyla.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti shledal i tuto námitku žalobkyně nedůvodnou.

Dále žalobkyně namítala, že žalobou napadené rozhodnutí bylo v rozporu s požadavky odvolacího správního orgánu zakotvenými v § 89 odst. 2 správního řádu.

V ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu je uvedeno, že odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.

Žalobkyně blíže nespecifikovala, v čem spatřuje postup rozporný s citovaným ustanovením správního řádu. Soud konstatuje, že žalovaný se v žalobou napadeném rozhodnutí vypořádal s námitkami žalobkyně uplatněnými v odvolání a shledal prvostupňové rozhodnutí souladné se zákonnou úpravou. Žalovaný tak dle soudu postupoval zcela v souladu s výše citovaným ustanovením § 89 odst. 2 správního řádu.

Tuto zcela obecnou námitku shledal soud rovněž zcela nedůvodnou.

Ve vztahu k obecné námitce, že žalovaný nezjistil stav věci, o němž nebyly důvodné pochybnosti, a námitce, že žalobou napadené rozhodnutí je v rozporu s § 2 odst. 3 a § 2 odst. 4 správního řádu, soud uvádí, že tyto námitky žalobkyně nikterak nekonkretizovala. V obecné rovině soud konstatuje, že dle jeho názoru skutkový stav byl ze strany správních orgánů zjištěn v zákonem požadovaném rozsahu a dle soudu nedošlo v rámci správního řízení k porušení zásad zakotvených v žalobkyní uváděných ustanoveních správního řádu.

I tyto zcela obecné námitky tedy shledal soud nedůvodnými.

Vzhledem k výše uvedenému soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku rozsudku ad I. podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Ve výroku rozsudku ad II. pak soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 24. května 2017

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Zlatová